

(119)

K

37. Ke - ze - id - del for - mál - tál en - ge - met,
Ta - níts meg a - zért pa - ran - cso - la - tid - ra,
Hogy tör - vé - nyid - nek tud - jam ér - tel - mét.
És e - zen in - dul - nak nagy vi - gas - ság - ra
Az is - ten - fé - lők, lát - ván e dol - got,
Hogy i - géd - be ve - tem bi - zo - dal - ma - mat.

38. Igaz vagy, Uram, ítéletidben, / Tudom, hogy senkit nem büntetsz méltatlan, / Engem is méltán büntetsz ekképpen.
Kérlek, cselekedjed ezt irgalmadban, / Hogy én megvigasztaltassam megint / Szolgádnak mondott ígéreted szerint!
39. Nagy irgalmadat mutasd meg nekem, / Hogy éljek, mert csak a te törvényedbe' / Vagyon minden én gyönyörűségem.
A kevélyek essenek nagy székelybe, / Kik engem hamis okkal terhelnek, / De én a te törvényedről beszélek.
40. Térjenek hozzám mostan mindenek, / Kik téged félnek, törvényed tisztelik, / És a te bizonyágidnak hisznek!
Tiszta én szívem, el sem tévelyedik, / De megtartja a parancsot, / Hogy ne valljak szégyent, se gyalázatot.